

свой представителъ П. Р. Славеиковъ въ Цариградъ по борбата срещу Неофита — Търновския владика. Когато приятелитѣ на Неофита, за да го задържатъ прашатъ представители, между които е билъ отъ Тръвненско—Цаню Райковъ, трѣвненци подписватъ единъ махзаръ противъ Неофита и Цаня Райкова, като скрепили махзаря съ печати и подписи на 14 първенци трѣвненци.

Въ 1859 г. черквата е водила процесъ срещу чорбажи Кънча Генковъ, който е искалъ да завладѣе единъ отъ дюкянитѣ черковни (подарения въ 1814 г. отъ Григория Цоко). Процесътъ е билъ въ полза на черквата разрешенъ, което е видно отъ решението на търновския съдъ, което се пази и до сега: текстъ грѣцки и бѣлгарски.

Въ 1860 год. търновския владика Григорий е наложилъ данѣкъ 1500 гр. за откриване на духовно училище въ Търново. Въ сжщата година е последвало отъ Григория и окръжно писмо — афоризмо къмъ Г. С. Раковски, като „царски дѣшманинъ“. Черковната община не се е поддала на влиянието на Григория, а е отхвърлила и не дала исканитѣ суми. На 20 априлъ 1860 г. въ Тръвна е пристигналъ Търновския Феимъ-паша да събере по екзекутивенъ начинъ владишкия данѣкъ, обаче трѣвненци отказали най-категорично и пашата се върналъ въ Търново безъ да е взелъ ни аспра.

Въ 1862 г. черквата си е набавила малка камбана (звънецъ) за 125 гр. Въ сжщата година е набавена и желѣзна каса за 1020 гр. Съ тая каса и до днесъ си служи трѣвненската община

Въ 1863 г. е набавенъ черковенъ печатъ. Тоя печатъ се пази и до сега и носи дата 1860 г. съ изображение „Съборъ Св. Архангели“. Въ тая година е взето инициатива за строене манастири: единъ на Тепавицитѣ (Попски колиби 1·2 клм. южно отъ Тръвна), който да бжде девически, и единъ при изворитѣ на Тръвненската река — Балкана, сегашна „Пейчова-ливада“ — мъжки. Тая инициатива е срещнала силна опозиция отъ еснафа, което личи